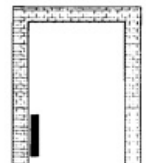

פ:

עין משפט
גר מצוה

גד א מתי פיון מכלכות
שנת הלכה כד טושיע
אית ס' שטנ טעף ט
(וטעף ג):
ב (מתי פיון מהל' פירושין
הלכה כד טושיע אית ס'
שטנ טעף ג):
ג (שרי' טס):

רבינו חננאל

[illegible]

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

מסורת הש"ס

[illegible]

(ע) צמ"ח: ששוקק, י' ע"פ
הצ"ח (ס"ח שסנ) יש לצייר כך:

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] ישי"י ד'יה בין שמעטו
נרדית בפנים וכו', י"ב ע"י
מהרש"ל והלויזיס נמסרו
בטעות וכבר הארכתי בזה
בחדושי. ושוב ראיתי
בקרנן נתחלל בפרקין ס"י
י"א מתקם על נכון:

לעזי רש"י

פלי"ר [פילי"ר]. אומנה
(עמוד חומך).

מוסף רשמי

ומוחביבין אנשמעין.
אשמועת עלמא (גיסי' דח.)
יש לו להשיב על דברי
דודשין ו' אדריה גופיה
קא מוסיב (מוחביבין מ)
חצר קטנה שנפרצה.
במחלה. לגדולה גדולה
למחלה.
המים שבה על עירבה
לפניה (קמחן צב.) ולא
אשרי צי קטנה עילייה,
לגבי גדולה פתח ארש
לו שיר מחלן ומחלן וסו
סכר ומחברת פתח וסו

רצו פה אמר. לעולם בין לחיים לרבי יוחנן מותר והוא דלמך דלמך יוחנן דשיחא פלוגמיהו דרבן שמעון ורבנן להכל כניון דהוה משך גליפא וז' ד' אמות בלורק המבוי: **לרבן שמעון.** יח' לבד פחות מדר' והוא ליה ד' אמות דר' (ג. ד') אמות דר' משום מבוי ואלא ממורת לחי: **ולרבי לחי אחר לפסיו.** מבוי זה שצין לחיים אבל מבוי הפנימי ואלך מיהו ש' וטלפולזי מלחא דלכסא וז' נראה לחי ועשיו נידון להם בלחמי וימחר בו מבוי כך שמעון. ולי נראה שפסיו מפניו ולפניו אינו ימחר דלחמי הפנימי ופסיו (ל) רבי יוחנן אינו ימחר כלל אלא לבד לבדן כל ד' וחד בלחמי נפשיה הוא ומשמרי מבוי בלחי קמא: **ולרבן שמעון.** נהי נמי דכחי דר' הוא ונידון משום מבוי אפילו הכי היי' שמע רבי יוחנן מדרבן שמעון דבעי לחי אחר להמירו לישמרי האי מבוי בנראה מבחוץ ושוה מבפנים דהא מתפסחא כי אוקמא ללחי קמא משכו קמא כלפי לחי (כזה) שכן דרך כל מעמיד חיים כפי שיראה מבפנים ומבחוץ שהוקבע שם לשם לחי דהא אינו מושך קמא רוחב הלחי להלכה ומכאן ההבוי מעט אלא כשזה לבן כזה נראה כמסוף על רוחב עובי כותל ההבוי ואינו ניכר מבחוץ שהוא לחי אלא בפנים ניכר שאינו מן הדלתים לפי שחזרו נראה בפנים ויכין דלשון קלמו נמשך לחון לפי הדר השווה מבפנים בלחיים לחיים הללו ועשאו כותל מיהא לישמרי מבוי כההוא בליטת קמייחא הנראית מבחוץ אחרתין לקמן נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי: **מדי הוא עממא.** כלומר מן מותבתי האי מיתבמא אלא לרבי יוחנן דליף מלכוד דרבן שמעון פסולא להאי מבוי: אינו נידון. הלכך א' אחרתין לבד דר' נראה לחי מאחרתי: **איתמר** גרסין: **נראה מבפנים ושוה מבחוץ.** שהעמיד הלחי רחמן לצד אורכו שם מבוי ולא משך הא רבתי ויחזיקא לחי חז' אלא

וְלִרְשֵׁב ג' אָחִיו כְּנָרָה מִבְּחוּץ וְשׁוּה סִבְפִּינִי: פ"ה דמסכתא
למי קמא משני קיממא כלפי חוץ שן דרך כל
מעמדי להי שמושכין קמא כלפי חוץ כרי שיראה מבחוץ ומכפנים
שאיבקע לשם לחי ויחזר נראה לשון משני קמא כלפי פנים דהא
רב אשי אמר כגון פחות מארבעה במש
שמעון בן גמליאל דא
ליה מבוי וצריך לחי
דאמרי לא אמרין לא
להתירו ולרבן שמע
כנראה מבחוץ ושוה
טעמא אלא לר' יוחנן
רבי יוחנן נראה מבחו
מבפנים נידון משום לא
רבי חיאי אר' איתר
נידון משום לחי וחד
לחי תסתיים דר' חיאי
לחי דתני ר' רבי חיאי
מחבירו בין שנראה
וכין שנראה מבפנים ו
לחי תסתיים ורבי יוחנן
אלא שמעי ליה ולא
סבר לה מאי בש
לה משום הכי לא ת
איתא דלא סבר לה
רבה בר רב הונא
מבפנים נידון משום לא
אשמעתין^ב חצר קטנ
גדולה מותרת וקטנה
כפתחה של גדולה
תשתרי שנראה מבחו
ר' יורא^ב בנכנסין כותל
לבוד ותשתרי וכי תני
תני רב אדא בר אבי
קטנה בעשר גדולה
רבינא במופלגין מכור
זה בר' ולימא לבוד

השם חודו החיצון לעובי כותלי המבוי ודומה כמי שמוסיף על רוחב הכתלים ואינו נראה מבחוץ כלל

מבחוץ מבחוץ וזהו **מבפנים**. שמשך כל הלחי לחוך וחודו ארוך הכולל אצל מבחוץ ניכר שאינו מכותל המבוי וזהו

מחבירי. שנקבם הבנין ומעטו מעטיו הכתוב בולט ויחלף ממנו כמין מבחוץ כזה

הכניסה נראית לעומדים בפנים אלא לבני רמת

מי לא שמע ליה יא. מתנני דר'. חייא ואפי' לא ידעוהא ארבי נמי שפני ויהי אלא סבר לה: **האר קטנה** להעליה אלא ליהוי נמי פתחה לגבה להיות חצירות ופתח ביניהם

שון שאין שם מכותל רחבה לפיאותיה כלום והוי מלואה הרי מבחוץ ידועה ודומה על הקטנה דהא גדולה צרה משפחה משום דלדירה נראין

הוי גיפויי דפשו להו הגדולה שעומדים מאחרי פירתה הקטנה נראין של

נראה מבחוץ מלא ליהוי ארבי נמי שפני ויהי אלא סבר לה: **האר קטנה** להעליה אלא ליהוי נמי פתחה לגבה להיות חצירות ופתח ביניהם

הכניסה ליה גיפויי נראין מבחוץ דקס"ד כוין הגדולה רחבה מן פתוח מנ' ללאן דהשתא אין ריוח שפני הכניסות לביתוי אורכה

גי סימא דמיפנאי. נתיסות מחצית מכותל אורך הגדולה: נראה

הי הקטנה רחבה: **קטנה בעשר ודגולה בי"א**. שאין הגדולה גלשה

עלשה עסיחס לכאן ועיני כניסות הכתלים ממעטין אן השלשה

שלל היתה קטנה מכוונת כנגד אמצעיתה של גדולה אלא משוכה

עה ללאן והכניסות קדומ ועשר מנד אחד יותר מעלשה ריוח:

י ביה קטנה דנישויה לאף פירלה פתח דהא עשר הוא דהויא:

רבי

לומר דהיינו דברי הראשונים ממנו אבל דברי דבר פלוגתא לא מצי רבי

אבל חודו הפנימי נראה מבפנים שעצבו בולט לתוך רוחב המבוי כזה:

הפנימי נגמם כחוליו (א) המבוי ואינו נראה מבפנים אלא דומה כחופי:

נמשך להלכה מרוחב הכותל כח"ה:

עמוד שקרין פל"ר: צ"ן. שניסמחו

צ"ן שראה מבחוץ וזהו מבפנים.

הריב"ס כח"ה:

הב"ר לה

שנפטר

דשה

הגדולה נראין לה שזרין (א) וכו' וזה מבחוץ ומבחוץ אוחז עורך

מבפנים: צננ"סין כותלי קטנה. ויבטלן לתוך הגדולה בשמים ו' אמות

מאחזות כותל היה כזה: וימלא לבדו וספסרי. הדין

כותלי אורן

הקטנה

של גדולה

עובד.

עודפת על הקטנה אלא אחת אחת הרי שלשה טפחים לבאן

מבני ד' הדין לבד: בחולנין מבחוץ זה כשיש וזה כשראיה

שני טפחים לבד אחת ר"ס המאמה עודפת שני טפחים לבאן אורן

וימלא כותל מרומ אס"ס. והרי כלו שור אחד נראה מבחוץ וספס

בשתי חלרות וספסל אחד ביניהן דלא אסרי ל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones